Rok 1952. 60

Historie města Lanškrouna.

Poněvadž obec Rudoltice leží pouze 3 km od města Lanškrouna, dotýkaly se její tíny více osudy města Lanškrouna a proto pokládám za vhodné zaznamenati role osudy města, jak je zapsal František Říha, úředník Místního národního výboru v Lanškrouně v publikaci „Lanškrounsko", vydané v r. 1948.

Lanškrounský okres leží v nejvýchodnější cípu Čech na moravských hranicích. Pohorská krajina je prorytá několika polohy a horními polohy dvou řek: Tiché Orlice a moravské Sázavy.

Roztříštěnost horských poloh nedovolila zvolit jednotné správní středisko a proto se okres rozpadá na dvě oblasti, orlickou a sázavskou. Z nich východní, sázavská, je poměrně samostatnější následkem sbíhajících se poloh a nalezla ve svém přirozeném krajinném středu také středisko správní v Lanškrouně. Zájmová oblast, více rozčleněná, prostoupená horskými hřbety, má své správní a obchodní středisko v Ústí nad Orlicí (oblast orlická). Dříve jednotný okres lanškrounský byl podle vládního nařízení ze dne 17. prosince 1946 rozdělen na dva politické okresy se sídlem okresního národního výboru v Ústí nad Orlicí (oblast orlická) a v Lanškrouně (oblast sázavská.) Až do této doby působil Lanškroun již od 13. stol. politickým a hospodářským středem celého kraje. Zřízení správního střediska orlické oblasti v Ústí nad Orlicí v době kolonisace kraje bránila blízkost hradu Lanšperku, kde bylo obecní panské

1952

správní sídlo, jednak blízkost druhého města současně založeného, České Třebové.

Lesnatý kraj, ležící na pomezí, stranou obchodních cest, byl pomalu pozdě osídlen. V první polovici XIII. století za Přemysla Otakara II. začala německá kolonisace kraje. Královští kolonisátoři Heřmanovi a Otlovici z Orlova založili hrad Lanšperk, město Lanškroun (roku 1246) a mnoho okolních vesnic. (V téže době byla současně založena obec Rudoltice, viz str. 30.) Rozdělení obyvatelstva podle národnosti nebylo vždy stejné. Chrámění byl na postupu živel český, jindy zas živel německý. Přes tuto okolnost žil celý okres od založení XIII. století až do německé okupace r. 1938 jednotným životem se zemí českou. Národní příslušnost se sice projevila v kulturním životě, v lidovém umění a zvycích, ale v jádru zůstal kraj český, poněvadž byl spravován většinou podle historického období českým právem a církevní správou.

Kolonisované území se později dostalo v moc králů a za Václava II. r. ~~1288~~ r. 1285 přešlo do majetku mocného Záviše z Falkenštejna. Po popravě Závišově daroval Václav II. zboží lanškrounské podle jiného rozsáhlého majetku nově založenému klášteru premonstrátskému (r. 1292.), který jej však pro příliš malou vzdálenost nemohl dosti dobře spravovati a postoupil je rovněž nově zřízenému biskupství litomyšlskému r. 1358.

Nejzajímavější osobností byl v té době litomyšlský biskup Petr Jelito, narozen r. 1325 v Dolním Třešňovci u Lanškrouna, míst

církevního i světského práva, biskupu v Churu ve Švýcarsku, Litomyšli, arcibiskupu v Magdeburku, posléze v Olomouci, zemřel v papežské klatbě v Lauškronně dne 13. února 1387 a pochován v augustiniánském klášteře. Rodolích z lauškronského předměstí, snažil se různým způsobem prospěti svému městu. Mezi jiným založil v Lauškronně r. 1371 augustiniánský klášter na místě, kde je nyní kostel sv. Magdaleny. R. 1393 přestěhován byl tento klášter na rozkaz papeže Bonifáce XI. do nové budovy blíže farního kostela, nynějšího zámku, kterou dal postavit litomyšlský biskup Jan Železný. Klášter byl cílem mnohých poutnických výprav za účelem získání odpustků, které tam augustiniáni prodávali.

Roku 1421 obsadil Jan Žižka Litomyšle a na krátko husitské houfce, vedené Janem Městeckým a Jeníkem z Nedamic, obsazují město Lauškronu. (Táhli jistě přes Rudoltice.) Došlo k boji o městská opevnění. Při tom byl klášter napálen a několik mnichů přišlo o život. Nedlouho potom r. 1425 byl rozmetán a jeho půda přeložena do Olomouce. Obyvatelstvo, až na nepatrné výjimky, přijalo husitství. Při obou kostelích byli kazatelé husitští, u dolní brány německý, při farním český. Husitské obsazení města velice přispělo k opevnění a posílení čáslavi. Po přijetí husitských bouří dostalo se r. 1433 panství lauškronské Kosthúnu z Postupic. Tomuto příslušelo panství až do r. 1507, kdy přišlo na Perštejny. Lauškronu byl v té době jedním z hrazených měst v kraji.

1952

Král Jiří z Poděbrad povolil městu r. 1466 o trzích vybírati mýto u městských bran. Také Bohuš Hostka z Postupic r. 1493 udělil městu poplatné právo a privilegia. Oba pergamenyjsou dnes uloženy jako vzácné historické památky v městském archivu. Později král Ferdinand I. r. 1526 a Maxmilián r. 1564 propůjčil městu mnohou výsadu.

Mocný rod Pernštejnů nenabyl panství trvale. V částech peněžních nesnázích dávali jeho části v zástavu nebo je prodávali, aby je pak později zase vykupovali. Tak dostal v zástavu část lanškrounského panství pod černohorským z Boskovic. R. 1588 bylo panství prodáno bohatému Adamu Hříšanovi z Harasova a na Skalce, v jehož rodu zůstalo až do r. 1622. K Lanškrounu náležely v té době vesnice: Třebovice, Damníkov, Luková, Horní a Dolní Třešňovec, Abbrechtice, Sázava, Žichlínek, Bystřec, Herbortice, Kerhartice a Trpík. XVI. století přineslo obnovu obchodu, řemesel a tím i vzrůst moci měšťanské. Ve městě vzrůstal počet krčem a byly od panství přiřazeny různé cechy. R. 1581-82 začalo se za Vratislava z Pernštejna se stavbou radnice s českými nápisy dosud zachovalými. Na východním portále: Žalm CXXVI. "Nebudelit Pán vzdělávati domu, nadarmo" pracovali jsou, kteříž vzdělávají jej. Nebudelit Pán ostříhati města, nadarmo bdí, kdož ostříhá jeho." Anno 1582.
Nad západním vchodem: „Z knih přísloví: 83 ab „Oči tvé nechať na pravé věci patří a víčka „oči tvých ať předcházejí kroceje Tvé. Zpravuj

stezky nohami svými a všecky cesty tvé stálé učiněny budou. Nevyhýbej se na pravo ani na levo, odvrať nohu svou od zlého! Neboť cesty, které na pravo jsou, zná Pán Bůh. Převrácené pak jsou ty, kteréž jsou na levo. On pak přímé činiti bude běhy tvé, stezky též tvé v pokoji povede. Anno 1581.
(Nápis je ovšem psán pravopisem středověkým.

To je vzácný dokument z minulosti českého Lanškrouna. V době Kostků, (Kostka z Postupic padl u Ráje mezi Lábřichem a Mohelnicí za válek jižního z Poděbrad proti Matyášovi uherskému.) Perušejnů a Hrání ještě přechno obyvatelstvo bylo v reformačních církvích. I pán Lanškrouna byl český (ostatně bez předpokládali i o nejbližším okolí města, školy i o Radoltičích. Majestáty, privilegia i mandáty z kanceláří královských i vrchnostenských byly psány do Lanškrouna česky, protože ve veřejném životě převládal jazyk český. I města užívala ve styku s Lanškrounem češtiny. Němci byli v menšině, jak svědčí ta okolnost, že roku 1531 byli jen dva zástupci Němců v městské radě. Matriky byly psány až do roku 1683 česky. Tak poměry náboženské a česká šlechta přispěla k počeštění města. Změna poměrů nastala po bitvě na Bílé Hoře. Zdislav Hrání, který se přidal k odboji proti Ferdinandovi II. a vypsal větší sumu peněz na tento odboj, byl nucen, aby ušel nebezpečí ztráty majetku a hrdla, prodati panství císařskému místodržícímu českému a předsedovi konfiskační komise, knížeti Karlu z Lichtenštejna za 183.000 kop grošů, ač panství

1952

mělo nejnižší odhadní cenu 300.000 kop grošů.
Lanškroun stal se nyní dějištěm posledního hrozného
tragedie. První zmínka bylo, že město s jeho lich-
tenštejnských vojáků téměř celé lehlo popelem.
Potom začalo pokalsičování za pomoci jezuitů,
františkánských mnichů a lichtenštejnských pla-
gounů. Nastala doba temna. Císařští i Švédové
táhli několikrát krajinou, obracejíce vy hladově-
lé město. R. 1639 obléhali marně Švédové Lan-
škroun, když před tím projeli několikrát krajem.
V létě byli i Rudolice vydrancovány, hlavně
dobytek. Teprve 15. června 1643 připadli
nenadále Torstensonovi slabě střežené brány,
mikli do města a vyplenili zámek, děkanský
kostel, radnici a měšťanské domy. Po nich se
zajistil v Lanškrouně menší oddíl Wrangelův.
Když Švédové 25. září 1643 odtáhli, zmocnili se
města císařští. Nastalo nové loupení a zná-
silňování. Při průchodu Švédů po bitvě u Jan-
kova bylo městu uloženo zaplatit velké kon-
tribuce a na vše bylo vypleněno. Páleno, lou-
peno a znásilňováno bylo město Švédy ještě
r. 1647 a 1648. Krajina pustla, země se vylidňo-
vala. Teprve po míru westfálském začalo zno-
vu osidlování města, zejména Němci ze Slez-
ska. Německý živel byl znovu v celé oblasti na
postupu. R. 1683 byla lanškrounská městská ra-
da převážně německou a německy úřadovala
jako církevní vrchnost. Od těch dob působilo
město německé až do konce I. světové války.
Teprve převratové říjnové dny roku 1918 umož-
nili českému lidu pronikání do města a

k plivu na radnici. V r. 1937. měl Šumperk již přes 2.000 čechů, dobře vybudované školství a pevnou hospodářskou pozici. Přichází prosinec 1938 a město se ocitá do nové doby za plotem. Germánské hordy obsazují Šumperk. Po prvé se vyjde obyvatelé ocitá se město pod cizí státní svrchovaností. Ožebračené české obyvatelstvo přelíná do mlčenlivého a za ním krok za krokem ustupuje české vojsko na demarkační čáru.

Konec strašné světové války, do které přispěl i Šumperk Němcům a vítězná revoluce smetla pázeň ze německé. V odpoledních hodinách památného 9. května 1945 přichvátají odvážlivý Rudé armády Šumperkem a celý kraj se opět republice československé. Dnes je město ve stadiu intensivního budování. Osídlení bylo v prvním roce půl, dvou letky ukončeno (.1947.) Město použije všech prostředků k povznesení svého průmyslu, obchodu, stavebního ruchu. Krásný pohorský kraj je přímo předurčen k rekreačnímu pobytu a také očekává letní i zimní hosty.

Šumperk nastává nový život.

1952

Leták, vydaný jednotným svazem českých zemědělců na počest delegace sovětských kolchozníků, kteří navštívili Rudoctice dne 22. 6. 1951.

N a š í m h o s t ů m !

Od vás se učíme.
Máte knihu, která se nazývá moudrost
Čtete z ní všemu lidu nahlas.

Zdravíme naše milé hosty z bratrského Sovětského svazu - pracovníky kolchozních polí - největší bojovníky za světový mír.
Svoji vzornou prací, podepřenou učením Marxe - Engelse - Lenina a Stalina ukazujete cestu našim družstevníkům, jak nejúspěšněji a nejrychleji dospěje naše vesnice k socialismu.

Díky Vám !

Vydává OS JSČZ v Lanškrouně.

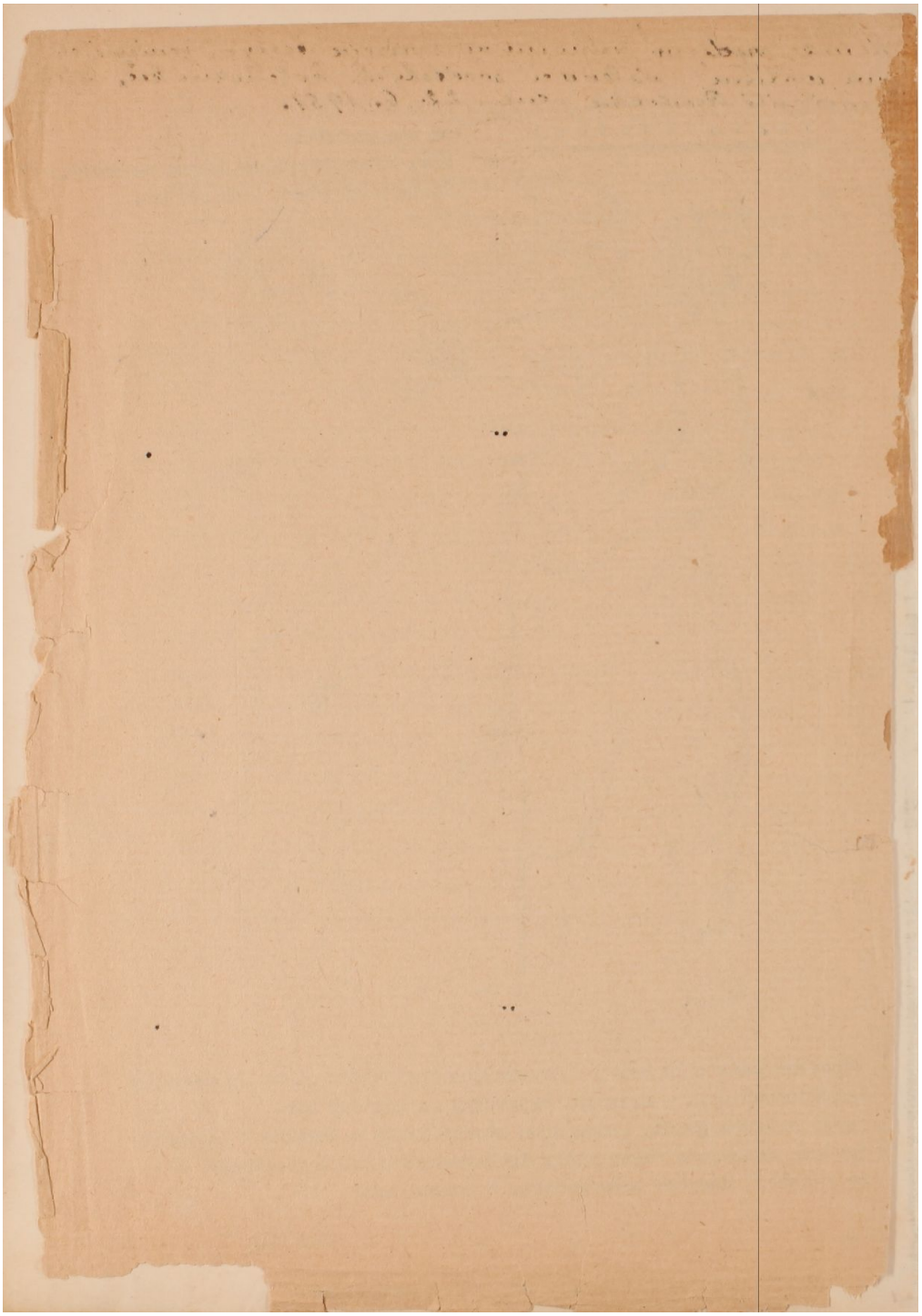

Velvyslanecká konference se usnesla, že nebude třeba plebiscitu, protože hranice okupovaného území prý se kryje s hranicí národnostní. Protože po stránce hraniční rozhoduje velvyslanecká konference s konečnou platností, lze tyto hranice v hrubých rysech už vzít jako hranice konečné. Podle oznámení berlínských listů budou ovšem provedeny některé podružnější korektury. — Naše mapa ukazuje křížkováním, ve kterých místech jde o okupaci ryze českých krajů. Je vřelým přáním všech Čechů, aby Německo při provádění korektur zahrnulo do nich zejména tyto kraje.

Co mám vložit jsi mi chvíli, ale dobře.

Rok 1952.

o

Odchod bezrenků v JZD.

Dnem 1. ledna 1952 vstoupilo v platnost nové nařízení o zásobování obyvatelstva. Nejvýznačnějším bodem tohoto nového nařízení bylo, že členové JZD (jednotného rolnického družstva III. a IV. typu (t.j. se společně užívaným dobytkem a rozorávanými mezemi) jsou samozásobitelé bez ohledu na to, zda mělí nebo mají nějakou půdu. V důsledku toho byla JZD umožněna členy bezzemky buď zásobovat tak jako rolníky anebo je propustit. Protože JZD nemohla bezzemky zásobovat, byla nucena je propustit a tak dne 4. ledna 1952 po bouřlivém jednání bylo usneseno propustit z JZD v Rudoltici asi 60 členů bezzemků. Závodní podíly se pájecími 300 Kč. za člena růstaly k prospěchu družstva a kromě toho se každý odcházející bezzemek zavázal v r. 1952 odpracovati určitý počet jednotek. Závazky se pohybovaly od 10 až po 150 jednotek na pok.

Zima.

Zimní počasí se dostavilo až v lednu, a mrazy nastaly teprve v únoru. 13/2 bylo -16°C.

Bleskovka, vydaná okresní odborovou besedou k vyhlášení socialistické soutěže.

S. Štosek z JZD Rudoltice zvýší odchov selat u 47 prasnic průměrně z 8 selat na 10.

LONI:

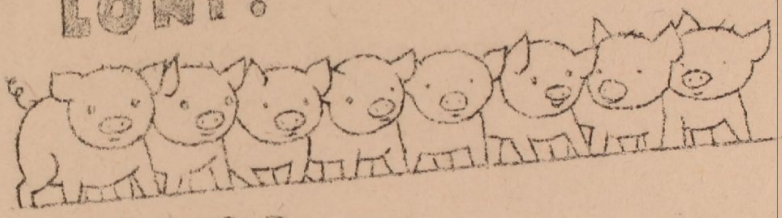

LETOS:

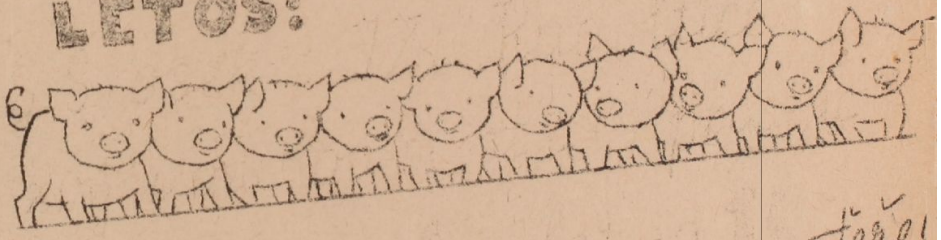

Který chovatel vstoupí do soutěže!

OOB Lanškroun.

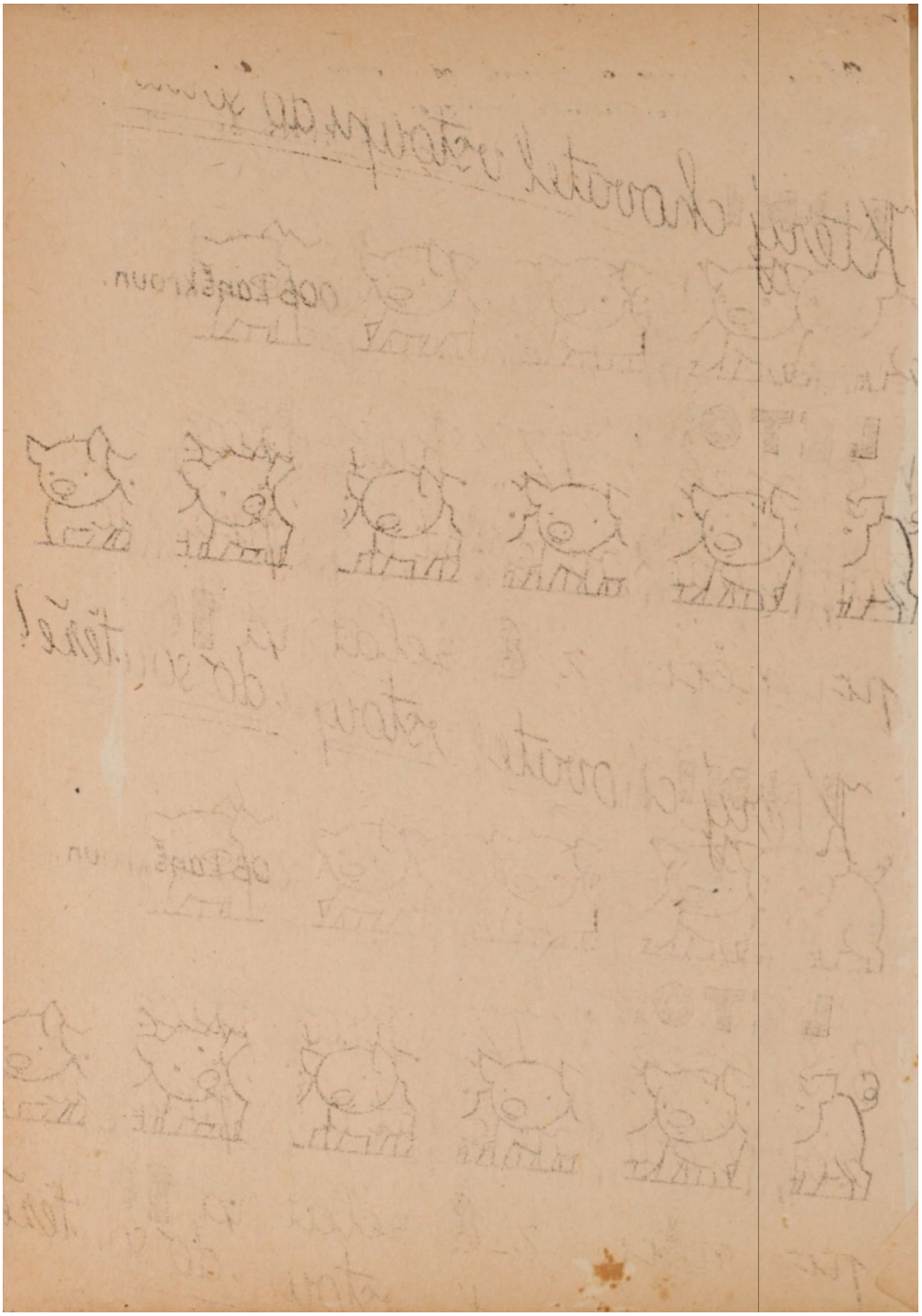

Socialistické soutěžení v JZD v Rudolticích.

S. Petráň z JZD Rudoltice
zvýší u 120 prasat denní přírůstek
z 0,50 kg na 0,65 kg.
Vyzývá k soutěži ostatní krmiče
na okrese!

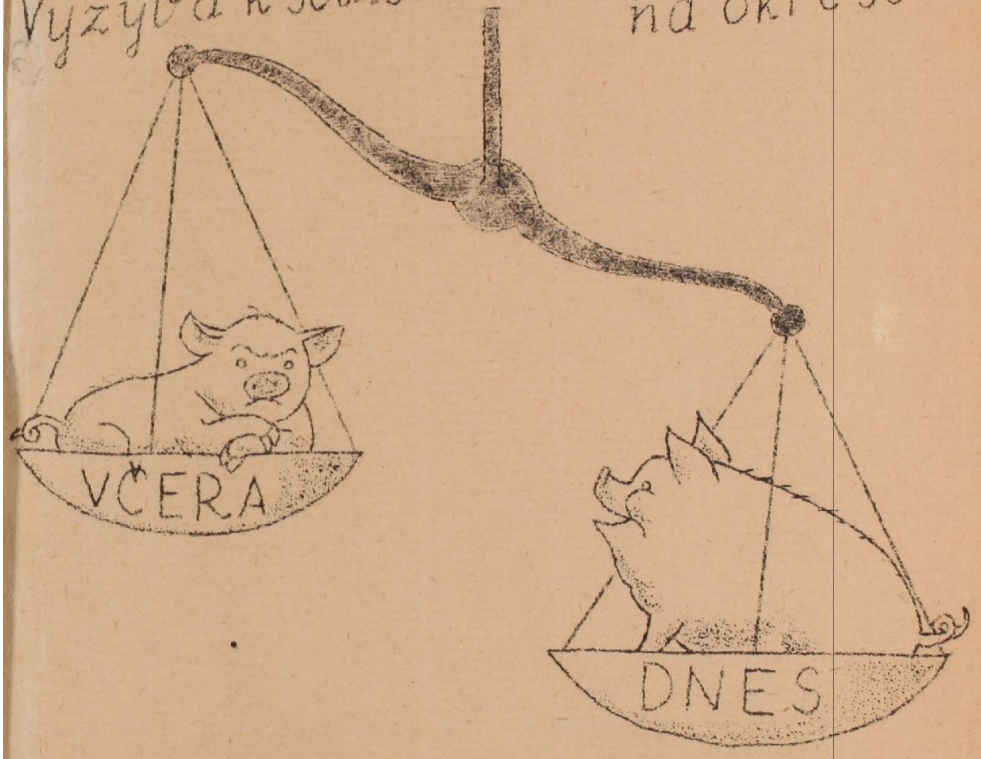

1 kůň ?

Po mírné zimě dostavilo se chladné jaro a v květnu silné pozdní mrazy. 20/5 bylo −8° C, takže pomrzla všechna zelenina, květy, mladé plody ovocných stromů, kukuřice a brambory. Tím byla úroda ovoce zničena na velkých úrodních stálu, zelenina musela být znovu vypěstována, brambory měly nižší výnos a kukuřice, povadlé vysetá, pro chladný konec léta a podzimní půdu nedozrála.

jarní mrazy.

Velké sněhové závěje se sesunuly 10/2.

Dne 23. března 1952 přijel do Rudolfic Karel Kopecký, loutkář, potomek slavného českého loutkáře Matěje Kopeckého. Se svou manželkou sehrál několik her Matěje Kopeckého a jiných starých loutkářů: Vpašerovaném čerte, Vodníkovi a pusalce (podle Dvořákovy „Rusalky") Šípková Růženka, Král Jiří a jeho pašek, Mančinka, matka pluku.

Loutkář Karel Kopecký.

V březnu 1952 povolala církev československá a současně i církev evangelická čs. bratrská žádost o povolení konati ve škole jednou za měsíc bohoslužby. M K V vyhověl této žádosti a tak od pluku na konaly se bohoslužby ve škole.

Bohoslužby ve škole.

Dne 13. dubna 1952 přijelo do Rudolfic pojízdné kino ministerstva informací a sehrálo role 2 filmy: „Ve svitech manéže" a „Muži v pevné" kromě krátkých filmů jako „Mistři velkých skluzů".

Pojízdné kino.

1. máj: 1. květen byl oslaven jako jiná léta společným průvodem do Loučkrouna. Letošního roku bylo po první různo „agitační střediska" asi 14 dní před 1. májem v národní škole a umáno jako nejlépe vyrobené z celého okresu.

nehoda. 4. května 1952 si vyjížděli 2 hoši asi 16 – 17 let motocykl „Zetku" u fary, majetek faráře a bez jeho vědomí se na ní projeli. Jízda skončila v polce v příkopě k Orlovu a v nemocnici v Litě u Orl.

Státní soud v Loučkrouně. 30. května 1952 byl zahájen líčením soud „na Střelnici" v Loučkrouně se členy podzemního hnutí proti vládnoucímu režimu. Bylo souzeno a odsouzeno 11 členů spiklenického hnutí z Loučkrouna a okolí k trestům asi do 18 let. Soudu bylo přítomno na 6 tisíc lidí mnoho příslušníků z jiných.

Stavba mostu. V jarních měsících 1951 byl stržen most na silnici Loučkroun - Dammírkov u čp. 173 na křižovatce a postaven nový, širší a pevnější o větší nosnosti. Současně pokračována oprava silnice od č.p. 228 (první domek od Loučkrouna až do Dammírkova. Silnice byla rozšiřována, kopce u Dammírkova sníženy. Místo asfaltu použito dehtu. Na silnici byly služné výdělky. Práce přikolována a vydělávalo se 25-30 Kč na hodinu.

Změna nájemce na obec. hostinci. 1952 16. července se odstěhoval nájemce na obecním hostinci Kaberhel a po několika týdnech se nastěhoval nový nájemce Tkoč.

Dne 5. srpna 1952 byl přijet a usmrcen vlakem u výjezdu z nádraží k Třebovicím při práci železničář Kavapiák. Neštěstí.

Dne 13. června 1952 podnikla národní škola výlet autobusem do „Babiččina údolí" u České Skalice. Školní výlet.

Ve žních byly poprvé nasazeny u JZD v Rudoltici 4 české kombajny značky „Stalinec" o záběru 4 m. Když přijížděly od České Třebové, musely být silnice na několik hodin uzavřeny, protože by se vozidla těžko vyhýbala. Byly vysoké 4 m a současně jak stěny a čistily obilí. Na jaře se neosvědčovaly, protože jitro bylo pozdě a rosa mnohoplášťů, kterou kombajn těžko zpracovával. Na krátkém obilí si vedly dobře. Bylo nutno v noci na poli se hlídat proti možnému poškození se strany nepřátel. Obklopovaly to 2 čelné ozbrojené hlídky. Kombajny.

Po dobu žní panovala velká vedra a sucho, takže docházelo k požárům obilí podél tratí od jisker z lokomotiv. Na trati Olomouc – Česká Třebová v jednom dni hořelo prý na 42 místech. Na katastru obce Rudoltice vznikly 2 požáry obilí a sice jeden při trati do Lanškrouna, druhý při trati do Třebovic, blízko lesa, kde shořelo asi 1 ha ovsa na stojato. Dne 14./8. od jiskry z parního stroje, který projížděl nákladním, vznikl požár u čp. 14, shořela nákladní a složený stoh obilí. Požáry obilí.

Místní národní výbor Rudoltice v Č. sp. okr. Lanškroun

Velezrádci; proces se Slánským.

Dne 20. listopadu 1952 zahájen byl v Praze na Pankráci soud nad spiklenecký střed v čele s Rudolfem Slánským pro velezradu, špionáž a jiné zločiny. Tento proces byl sledován velmi velkým zájmem. Obžalováni byli:

1. Rudolf Slánský, bývalý generál. tajemník ústředního výboru KSČ.
2. Bedřich Geminger, bývalý vedoucí mezinárodního oddělení sekretariatu ÚV KSČ.
3. Ludvík Frejka, bývalý přednosta národohospodářského odboru kanceláře presidenta R.
4. Josef Frank, bývalý náměstek generál. tajemníka ÚV KSČ.
5. Vladimír Clementis (Klementis) (Slovák) bývalý ministr zahraničí.
6. Bedřich Reicin, bývalý náměstek ministra národní obrany.
7. Karel Svák, býv. náměstek ministra národní bezpečnosti.
8. Artur London, býv. náměstek minist. zahran.
9. Vávro Hajdů, býv. nám. ministra zahraničí
10. Evžen Löbl, býv. nám. min. zahr. obchodu
11. Rudolf Margolius, býv. nám. min. zah. ob.
12. Otto Fischel, býv. nám. minis. financí
13. Otto Šling, býv. tajemník krajského výboru KSČ v Brně
14. André Simone, býv. redaktor Rudého Práva.

Všech 14 obviněných shledáno vinnými a odsouzeni: 11 k smrti, 3 k doživotním žalářům. Poprava vykonána 3. prosince 1952. Z těchto 14 zločinců bylo 11 židů.

1952

Koncem srpna (27/8) nastalo pleťové počasí a pršelo od té doby téměř každý den, kdyže ne ve dne, tedy alespoň v noci. Tyto pleťě velmi pobrzdily polní práce, takže nebyly včas provedeny. Brambory se sklízely až do konce listopadu, rovněž i řepa se vybírala již pasničře- má až do zamrznutí. Asi 3 ha ranních již nebylo možno vybrat, něco krmné řepy a 1 ha mrkve přistálo na poli. Podzimní pleťě.

Sláma za kombajny růstala neskli- zena původně na 72 ha, pak se postupně odvážela na stlaní a 14. prosince leží ještě na 20 ha. Podle plánu nebylo zaseto o 60 ha řepy méně, nebylo možno pro pleťě práci polárodních. Rovněž na článcích, kde růstala sláma, nebyla provedena ani pod- mítka, ani zimní hlubinná orba. Počátkem prosince se ochladily mrazy až – 13° C a bylo mnoho práci polní pastavších.

Aby matky malých dětí mohly se za- jesle.
pojit do práce, bylo na jaře začato se stav- bou jeslí, pro něž bylo vybráno místo v ná- podní škole. Úprava místností se však veli- prodlužila a celková adaptace byla skončena až v prosinci. ONV v Lounech mně na tyto práce věnoval 180.000 Kč. Protože podzimní práce velmi vázly, nečekalo se s otevřením jeslí až na dokončení adaptačních prací, ale byly provizorně otevřeny dne 1. října 1952 v budově mateřské školy na čp. 234. Ale matky sem své děti nedaly. Zpočátku tam nebylo ani jedno pleťě, později 2- nebo 3- a tak ONV jesle pro nedostatek dětí 11. 11. 1952 zrušil. Pěstounkou byla pí. Hnilková z Rudolfic.

Záhumenky. Závadou v práci v JZD bylo i to, že družstevníci měli záhumenky, to jest pole v blízkosti chalupy ve výměře asi 1–2 ha, na kterém soukromě hospodařili. Stávalo se často, že nešli dělat na družstevní pole, ale šli na svou záhumenku. A tak bylo nutno přikročiti k omezení výměry záhumenek. Družstevníci na podzim 1952 podepsali prohlášení, že se vzdávají záhumenek přes 0·50 ha a ponechávají si záhumenky jen do výměry 0·50 ha. Za to družstvo se zavazuje, že členům dodá potřebné krmivo, pokud by jim záhumenka na výživu 1 krávy nestačila. Někteří družstevníci se záhumenek vzdávali velmi neradi.

Splynutí organisací KSČ. V Rudolticích byly 3 organisace KSČ pro velikost obce a množství členů, kterých bylo asi 180. Proto byly založeny závodní organisace při každém větším závodě a členové z vesnických organisací, pokud byli zaměstnáni v těchto závodech, byli převedeni do těchto závodních organisací. Tím velmi poklesl počet členů a tak se z původních 3 organisací utvořily dvě. Dalším rapojováním obyvatelstva do výroby klesal počet členů v místní organisaci, ve které platnost působili již jen penzisté a tak v červenci 1952 spojeny sloučením dvě organisace v jednu. Předsedou zvolen s. Antonín Vlček.

Vesnická milice. Podle zásady: „Buď připraven"! byla v Rudolticích na podzim ustavena vesnická milice v síle 24 mužů a žen pod vedením s. Jaroslava Širského.

1952

Vepříny.

Jednotné zemědělské družstvo zaznamenalo přes všechny potíže další pokl. Na čp. 203 (prod.) byl postaven vepřín pro 5 prasnic a odchov selat. Na podzim bylo tu ustájeno 57 prasnic, o které se stará p. Sloseck se svou manželkou a za velmi těžkých podmínek (hlavně nedostatek mléka, vadný půdní krmiva a steliva) dosahuje průměrně 8 selat od jedné prasnice.

Na čp. byl postaven vepřín pro výkrm vepřů. Na podzim je tu stav vepřů. O jejich chov pečuje p. Petrán Jan se svou manželkou. I zde jsou výsledky dobré, jak ukazuje i vyhlášení socialistické soutěže.

Ustájení koní.

V r. 1952 bylo dokončeno společné ustájení koní; všechny koně jsou ustájeny ve 3 stájích na čp.

Motorové stříkačka.

Hasičský sbor byl vybaven motorovou stříkačkou přívěsnou a automobilem.

Počtení JZD.

Z počtení JZD, uvedených na str. 55 přistávají mimo družstvo jiří jen asi 4.

JZD Rudoltice splnilo letos jako první v okrese dodávky obilí.

Populace.

	1951	1952.
Narodilo se v obci	23 dětí	22
Svatků bylo	11	10
Zemřelo	8	5

V r. 1952 zemřeli: Marie Novotná, 39 letá, (rakovina)
Filomena Sluchlíková, 57letá
Václav Jirovec 84 letý
(78 půjčel vlakem) Josef Kovařík 57 letý
(věznění v jáchymově) Václav Mládek 546 letý

Koupaliště: V zimních měsících 1951-1952 stavěna byla hráz nad rybníkem a zřizováno samo koupaliště. Na těchto pracích pracovali Slováci. Stavba slovně není ještě skončena. Při tom bylo otevřeno nové

Pískoviště: pískoviště.

Družstevní kurník. Na „Zámečku" byl v jarních měsících otevřen velký kurník pro chov družstevních slepic. Umístěn je na jižním svahu pod lesem.

Funkcionáři JZD. V čele družstva (JZD) jsou tito pracovníci:

Stanislav Šebrle, čp.	předseda
Josef Trnej	agronom
Jan Fišer	zootechnik
Štěpán	úsekář
Vladimír Gotthald	úsekář
Josef Hájek,	úsekář
Josef Cvejn	skladník
František Karlík	účetní
Jan Švestka	pokladník.

Pro případný styk je JZD vybaveno telefonem a motorovým člunem „Letka" 150 cm.

1952